
Милован Стаматовић
Јован Марковић
Педагошки факултет у Ужицу
Универзитет у Крагујевцу

Стручни рад
Методичка теорија и пракса број 1/2018.
УДК: 371.3::796-053.4/.5]:78
стр. 87 - 104.

УЛОГА МУЗИКЕ У ФИЗИЧКОМ ВАСПИТАЊУ ДЕЦЕ ПРЕДШКОЛСКОГ И МЛАЂЕГ ШКОЛСКОГ УЗРАСТА

Резиме: У овом раду аутори указују на различите могућности коришћења музике, ритмичких игара и састава у физичком васпитању деце предшколског и млађег школског узраста, као средства физичког васпитања за остваривање циља и задатака из ове области. То објашњавају и илуструју одређеним примерима.

Кључне речи: физичко васпитање, музика, предшколски узраст, млађи школски узраст.

УВОД

Улога физичког васпитања у психофизичком развоју деце је од немерљивог значаја. Физичко васпитање не доприноси само физичком развоју деце. Осим утицаја на правилан раст и развој, очување и унапређивање здравља, развијање и усавршавање моторичких способности, физичко васпитање има образовну и васпитну улогу. Деца стичу сазнања о разним гранама физичке културе кроз усвајање различитих спортских знања и умења, образују се из области здравствене културе и опште културе. Од великог је значаја васпитна улога физичког васпитања. Развија се другарство, пријатељство, кроз игру се развија коректност и фер-плеј, утиче се на развијање позитивних карактерних особина као што су: упорност, храброст, одлучност, самопоуздање, уредност, поштење, итд. Усвајају се хигијenske навике, развија

креативност, осећај за лепо и др. Физичко васпитање је самим тим повезано и са другим васпитно-образовним областима.

У овом раду ћемо говорити о томе како се музика може користити као средство за остваривање циља и задатака физичког васпитања деце предшколског и млађег школског узраста.

1. МУЗИКА У ФУНКЦИЈИ ОСТВАРИВАЊА ЦИЉА И ЗАДАТАКА ФИЗИЧКОГ ВАСПИТАЊА ДЕЦЕ

Када се помене ритам, одмах се помисли на ритам у музици, али ритам је широк појам. Сваки човек, па и дете има свој ритам живота. Постоји ритам и у ходању, трчању, говору, дисању. И срце има свој ритам рада.

Ритам је присутан у животу детета још од најранијег детињства. Мајка, њишући дете у крилу, пева му разне песмице или изговара ритмично стихове, које дете слуша са интересом, ужива у ритму и само покушава да подражава ритам тапшући. Дете само стално доживљава разне ритмичне облике, његове игре су у ритму, ритам је присутан у причама, сликовницама. Ово познавање ритма биће корисно касније приликом свесног упознавања ритма у периоду музичког описмењавања.

У предшколском периоду (од 3. до 7. године) у вртићу, деца на разне начине у игри, питалицама, бројалицама, загонеткама (говорни ритам), доживљавају разноврсна ритмичка трајања.

Бројалице су врло погодна и занимљива форма за доживљавање ритма, стварају код деце ведро расположење и имају вишеструки значај. Изговарањем бројалица деца осећају различита ритмичка трајања (дуга и кратка – половине, четвртине или шеснаестине ноте) и припремају се за касније свесно упознавање метро-ритмичких облика (дводел, тродел итд.).

Бројалице се не користе довољно у настави физичког или музичког васпитања, како у предшколским установама, тако ни у основној школи. Шта је бројалица? Није тешко дати дефиницију бројалице. Ипак, за бројалице можемо дати две дефиниције, и то:

1. *Бројалица је ритмички говор или ритмички чврсто казивање неког текста.*
2. *Бројалица је популаран облик пребројавања у дечјим играма који има задатак да на најпоштенији начин одреди оног учесника игре који ће имати одређено задужење.*

Примећујемо да прва дефиниција истиче музички елемент – ритам, а у другој дефиницији доминира васпитна улога бројалице. Један број бројалица, поред наглашеног ритма, има и мелодију, тако да су такве бројалице по својим особинама блиске песмицама.

Бројалице могу представљати изузетну спону између вежби обликовања и музике у споју који чине ритмичке вежбе и састави. Деци предшколског узраста више

одговарају бројалице и песме у којима је наглашен ритам јер се уз њих лакше могу изводити покрети у ритму.

Вежбе обликовања „су специјално одабрани покрети за поједине делове тела (руке, ноге, труп) и тела у целини ради повећане покретљивости, јачања, истезања или лабављења појединих мишићних група, ради усавршавања координације покрета и правилног држања тела. Могу се изводити различитим степеном мишићних напрезања, различитом брзином и амплитудом покрета” (Благајац, 1997:86).

Милановић и Стаматовић под појмом вежбе обликовања подразумевају посебну врсту телесних вежби, у суштини једноставних кретних структура, простих вежби – како их често називамо, где се као исход вежбања истиче „обликовање” тела, покрета, апарата за кретање, као и унутрашњих органа и система (Милановић, Стаматовић, 2006: 71).

Специфични је облик плесних структура **ритмичка гимнастика** која уз природне облике кретања, реквизите (лопте, обруча, вијаче, чуња и траке) и музичку пратњу, тежи врхунском спортском и естетском изражавању. Ритмичка гимнастика је у једноставнијем облику присутна у целини плесних структура програма телесне и здравствене културе, а сложенији облици ритмичке гимнастике погодне су активности за децу предшколског узраста.

Плесне структуре (а ту спада и ритмичка гимнастика) могуће је спроводити у различитим организацијским облицима рада у физичком васпитању:

а) на активностима из физичког васпитања

На активности из физичког васпитања плесне структуре могуће је спроводити у свим деловима активности користећи разнолике методичке организацијске облика рада. Плесне структуре су у фронталном облику изводљиве:

- у уводном делу активности кроз једноставне плесне елементе кретања уз музику;
- у опште припремним вежбама уз музику с помагалима и без њих;
- у главном делу активности обрађујући и усавршавајући елементе кретања и елементе ритма;
- у завршном делу активности кроз једноставне опуштајуће кораке и плесове.

Погодан облик рада је рад у паровима, тројкама и групама као и индивидуални облик рада у постављању диференцираних задатака ученицима код којих се уочи даровитост.

При обради садржаја плесова започињемо једноставним покретима који се по структури не разликују од природних облика кретања (ходања, поскока, окрета). Сви плесни покрети одређени су ритмом плескања, куцања или музике. Након једноставних плесних структура следе сложеније (на пример, два корака удесно два улево; кретање по страницама правоугаоника и квадрата; кретање по три правца и слично), а све то, такође, уз ритам.

б) на малим паузама када је деци потребна физичка активност за одмор од интелектуалног рада. Могуће је користити једноставније и деци познате структуре ходања, поскока и замаха уз прикладну музику кроз игру и плес.

в) на приредбама у којима се приказује неки од облика плеснога изражавања. То значи да васпитач с децом може припремити прикладан народни или друштвени плес, или ритмички састав као једну од тачака у приредби.

г) ваннаставним и ваншколским спортским активностима у које се укључују деца која имају склоности и жељу за додатним плесним усавршавањем. Садржаји тих активности могу бити народни плесови завичаја, друштвени плесови или **ритмичка гимнастика**.

2. ВЕЖБЕ ОБЛИКОВАЊА – ОСНОВНЕ КАРАКТЕРИСТИКЕ

Основне карактеристике које вежбама обликовања дају посебно место у физичком васпитању деце предшколског узраста су:

- једноставност и приступачност – избор једноставних покрета који се лако усвајају, који се могу понављати и бити доступни свима;
- могућност циљаног утицаја на поједине делове локомоторног апарата – постиже се захваљујући правилном избору вежби и начину њиховог извођења. То пружа могућност да се вежбе могу применити у различите сврхе (нпр. вежбе за стопала);
- треће, могућност прецизног дозирања оптерећења – постиже се избором вежби, бројем понављања, интензитетом извођења, мењањем почетног и завршног положаја, повећавањем амплитуде покрета, извођењем са реквизитом или без њега (Благајац, 1997: 86).

Правилан редослед извођења вежби обликовања обезбеђује правилну смену рада и одмора појединих мишићних група. Вежбе обликовања најбоље је изводити после активности ходања, трчања, поскакивања које изазивају појачано дисање и боље снабдевање мишића крвљу. Избор вежби зависи од узраста детета.

Намеравани утицаји ових вежби, истиче Г. Крагујевић, нису управљени ка мењању телесног изгледа (премда се не може оспорити, да том изгледу доприносе неке карактеристике унутрашње структуре, као развијеност мишићне масе на пример), већ пре свега ка: *квалитетном мењању (обликовању) апарата за кретање*. Значи, оне имају за циљ функционално оспособљавање локомоторног апарата па је њихов утицај усмерен на телесне мишиће и зглобове. Ове је вежбе могуће условно назвати *вежбама обликовања телесног држања и кретања*, чему локомоторни апарат и служи. Овим би вежбама требало пре свега: развијати и одржавати мишићну снагу, одржавати покретљивост зглобова и отклањати мишићну напетост. Њима се, такође, могу побољшати и неке карактеристике спољашње структуре моторичког функционисања, као његова просторна и временска тачност (Крагујевић, 1987: 107).

3. МЕТОДИЧКА УПУТСТВА ЗА РЕАЛИЗАЦИЈУ ВЕЖБИ ОБЛИКОВАЊА УЗ МУЗИЧКУ ПРАТЊУ

Када се говори о вежбама обликовања, уопште, за њихову реализацију треба обезбедити одговарајуће место одржавања (затворени или отворени простор); помоћна средства (справе и реквизите); **музичку пратњу**.

Вежбе се могу изводити и у кругу, али тада васпитач стоји поред деце у кругу, да би имао преглед над свом децом. Васпитач треба да покаже вежбу (код млађе деце обавезно) и да да потребна објашњења. Код старије групе понекад и сама деца могу бити демонстратори вежбе коју правилно изводе. Деца понављају вежбу уз пратњу музике, под контролом васпитача који указује на евентуалне грешке. Похвала не сме изостати, јер се тако деца мотивишу да боље ураде покрет.

Оптimalно оптерећење у овом узрасту је битни чинилац за успешан подстицај хармоничног раста и развоја детета (Благајац, 1997: 87).

Број понављања зависи од узраста и способности деце и, посебно, од карактера, сложености и тежине вежби. На пример, вежбе за руке и рамени појас и вежбе за стопала понављају се више пута, а вежбе за леђа и стомак мање пута. Не сме се заборавити да музика треба да буде са наглашеним ритмом.

Важну улогу има равномерно распоређивање оптерећења на све делове тела, тј. стална измена кретања руку, ногу и тела. При томе треба почети од лакших вежби, а затим ићи ка тежим и тешке вежбе смењивати са лакшим.

Битно је да све вежбе уз музичку нумеру буду у такту у коме је музика.

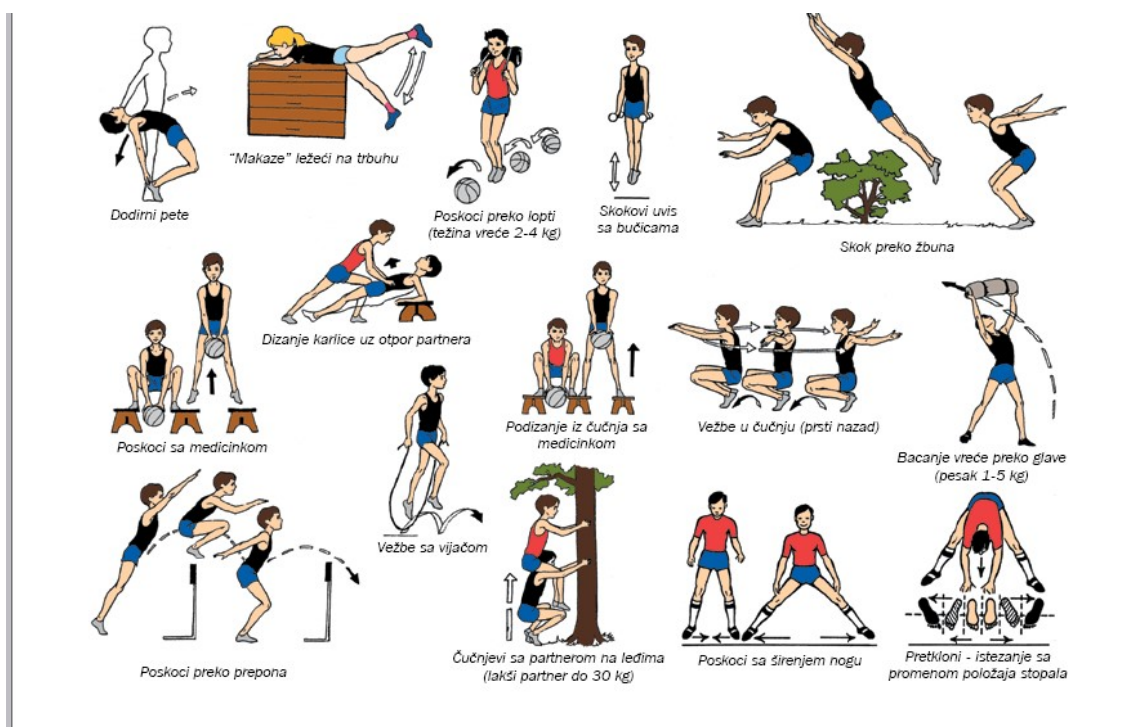
Почетни положај зависиће од музичке нумере и комплекса ритмичких вежби које су планиране. Почетни положај може бити:

- стојећи (са раширеним или скупљеним ногама, односно раскорачни или суножни став);
- седећи (са савијеним, опруженим или укрштеним ногама);
- лежећи (на стомаку, леђима или боку);
- клечећи (седећи на петама, ослањајући се на рукама).

Васпитач код избора вежби и показивања треба да бира динамичке вежбе које мање замарају, а које помажу да се мишићи више хране крвљу, поспешују дусање и брже се одстрањују штетне материје, за разлику од статичких вежби (вежбе издржаја) које децу замарају, монотоне су и деца губе интерес за вежбање.

При оптерећивању деце и вежбању уз музичку пратњу мора се имати у виду и темпо, односно, брзина композиције. Већи ефекат и оптерећење, сложенију координацију, већу концентрацију и пажњу изазивамо ако вежбе обликовања изводимо коришћењем помоћних средстава (справа и реквизита). Дете реквизитом манипулише, те се уз велике мишићне групе подстиче развијање ситних мишићних група и способност извођења манипулативних покрета рукама.

Слика 1: Ритмичке вежбе са реквизитом – примери

Битно је да се дете при извођењу покрета игра реквизитом, а не да држи реквизит статично (може да баца и хвата реквизит, да га котрља око и испод ногу, пребацује из руке у руку, подиже ногама, итд.).

Пожељно је да се при вежбању што чешће користи музичка пратња. Правилно одабрана музика мотивише децу на већу активност, развија осећај за лепо и складно. Дете се ослобађа сувишних покрета, отклања укоченост и грчевитост покрета. Музика може бити жива (клавир, хармоника) или преко касетофона, грамофона. Осим музичком пратњом, ритам се може давати и разним удараљкама, плеском длановима. Треба избегавати бројање и коришћење пиштаљке при извођењу вежби обликовања.

Деца веома воле ритам, у њему уживају од најранијег детињства. Ритам им помаже да лакше науче покрете, да ефикасније отклоне грчевитост и некоординираност покрета.

Ритам могу да прате плеском руку, лупкањем ногама, звучним реквизитима, итд. Такође, на одећи могу бити пришивене разне звечке које ће давати одређени ритам.

Одговарајућу пажњу треба посветити избору музичке пратње. Музика је тесно везана за плесну активност (покрет – музика). Она код деце изазива позитивне емоције, весело расположење, раздраганост, развија естетски осећај, одређује карактер кретања,

помаже у регулисању темпа и ритма кретања. Извођење покрета уз музичку пратњу доприноси развијању координације покрета, складности и прецизности, развија оријентацију у времену – способност извођења различитих покрета у складу са метроритмичким елементима музичке композиције. Музика спојена са покретом даје подстицај да се лакше усвајају нови елементи, даје подстрек за извођење покрета (нпр. акценат у музици даје знак за скок). Музика у сваком виду у коме дете може да учествује представља пријатну и корисну форму самоизражавања. Битно је да музика деци буде блиска, популарна, позната. Најчешће се користе дечје песме, али се могу користити и друге композиције које својим карактером, садржајем и ритмом одговарају деци. Музичке композиције треба да буду кратке, да би их деца лако памтила и препознала. Може се користити инструментална или вокална музичка пратња. Ако се користи музика са вокалом (текстом) онда се покрети усклађују са текстом. У сваком случају, музика треба да буде инспирација за дечји плес. Преко покрета дете упознаје музику, и обрнуто.

Најчешћи облици кретања у плесу су:

- ритмично, хармонично ходање;
- лепршаво, лако трчање;
- смењивање ходања и трчања;
- поскоци и скокови (дечји, „галоп”);
- плесни кораци из народног фолклора;
- плесни кораци из класичног плеса (валцер корак);
- плесни кораци из класичног и модерног балета;
- гibaње рукама и ногама;
- гibaње телом (замаси, лабављење, таласи);
- издржаји и окрети (вежбе равнотеже);
- фигуративна кретања (прелажење из слике у слику) (Благајац, 1997: 145).

Деца показују смисао за ритам и необично воле да играју уз пратњу музике, песме и сл. Васпитач мора водити рачуна о поступности приликом обраде игара с певањем, као и о дозирању, нарочито у млађој узрасној групи.

Да би деца могла успешно учествовати у игри са певањем, потребно је да претходно добро упознају текст, мелодију и ритам одређене композиције. Због тога треба да претходно науче песму и да је интонативно-ритмички повежу са текстом песме. Песма не сме бити тешка за интерпретацију. Тек када деца савладају основне захтеве у песми (текст, ритам, мелодију), приступа се објашњењу и увежбавању покрета.

4. ПРИМЕРИ РИТМИЧКИХ САСТАВА У КОМБИНАЦИЈИ СА ВЕЖБАМА ОБЛИКОВАЊА

У овом делу рада приказаћемо вежбе које се могу изводити у различитим ритмовима, односно у различитом такту.

4.1. Вежбе у 2/4 такту

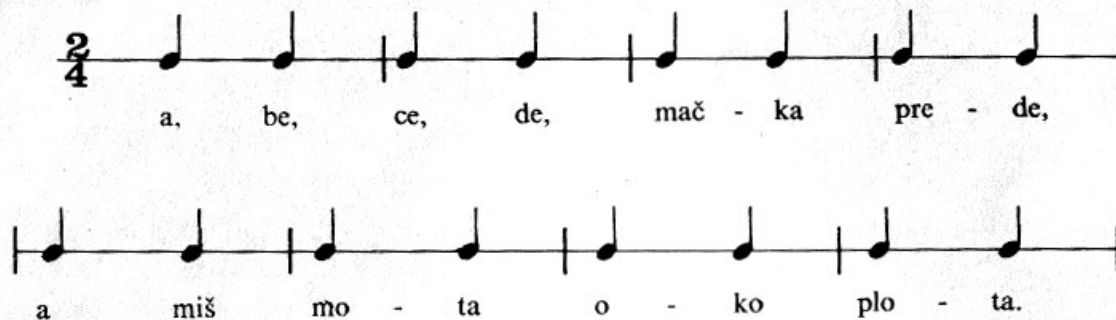
Најпре ће бити приказане препоручене мелодије у 2/4 такту, а потом и вежбе. Двочетвртински такт се броји: 1-2, 2-2, 3-2... То су заправо вежбе које се састоје из два елемента.

ЕСИ, ПЕСИ, ПЕС

Е-ци, пе-ци, пес ти си ма-ли зец,
а ја ма-ла вје-ве-ри-ца, е-ци, пе-ци, пес.

А, БЕ, СЕ, ДЕ...

а, бе, се, де, маћ - ка пре - де,
а миš мо - та о - ко plo - та.

Скруп-ча - о се ма-ли јеж, па сад мир-но спа-ва, спа-ва
боц, боц, иг-ли-ца-ма, не ди-рај га ру-чи-ца-ма!
ру-чи-ца-ма! Бо-де, бо-де јеж би-ће су-за беж.

Уз наведене бројалице и песму, могу се изводити следеће вежбе:

Отклони труп лево-десно у турском седу.

Усправни раскорачни став, узручно: отклон улево без згиба, а затим удесно. Отклоне вршити из великог раскорака, тачно преко кука и без померања стопала.

Став раскорачни, узручити: покретати труп и руке лево-десно, а затим напред-назад.

Упор клечећи: клизити рукама по поду далеко напред и привлачити их назад.
Положај лежећи на леђима. Придићи се и лицем дохватити колено.

Положај лежећи на леђима. Подићи се и рукама дохватити прсте ногу.

Ходање у такту музике.

Усправни суножни став, једна рука је опружена уз тело, а друга је изнад главе:
кружним кретањем руку подражавамо леђно пливање.

Став у чучњу, опружене руке ослонити испред тела, једна нога је опружена, а
друга савијена у колену: поскоцима наизменично савијање и опружање ногу.

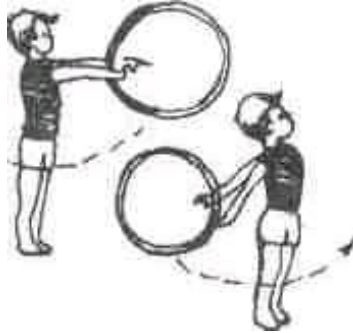

Усправни став, руке испружене изнад главе држе обруч у хоризонталном
положају: савијањем руку у лактовима обруч се спушта до висине рамена, а затим
опружањем руку враћа у почетни положај.

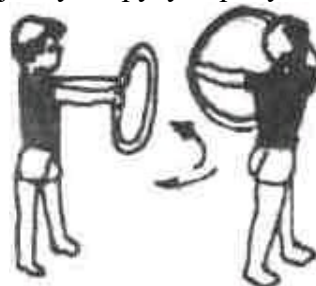

Усправни став са рукама опруженим испред тела, у једној руци је обруч: лагано и
мекано истовремено се повлаче обе руке доле и назад, а затим се у супротном смеру

враћају у почетни положај. Кад су руке испред тела, обруч се преноси у другу руку. Вежба се изводи са зобањем у коленима.

Раскорачни став, опружене руке испред тела држе обруч у вертикалном положају: наизменично изводити засуке у једну и другу страну.

Замах руку са обручем помаже да се засуци изведу већом амплитудом. На сличан начин могу се направити вежбе обликовања са палицама, марамом или лоптом. Веома је важно да васпитач буде инвентиван јер се за сваку групу могу организовати увек нове и занимљиве вежбе обликовања за све делове тела.

4. 2. Вежбе у 3/4 такту

У 3/4 такту изводе се вежбе са три елемента. Трочетвртински такт се броји: 1-2-3, 2-2-3, 3-2-3...

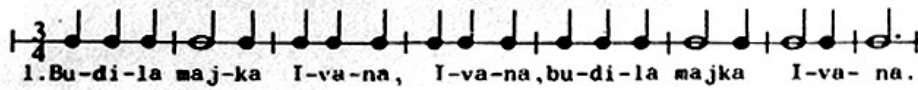
Неке од мелодија у 3/4 такту су:

Т Р И

Музичка нотација за песму "ТРИ" у 3/4 такту. Нота је на линији са 3/4 такта. Текст под нотом је: Је'н, два, три, сад у во - ду сви! На - шу ле - пу и - гру, Хај - де, почни ти!

12. BUDILA MAJKA IVANA

Narodna

2. „Ustani Ivo, sine moj, sine moj,
ustani Ivo, sine moj”.

3. Stara je majka ustala, ustala,
stara je majka ustala.

4. I bele dvore pomela, pomela,
i bele dvore pomela.

Trešnja

S. Vukasavljević

Šumom trešnja prozbori
kada se sunašce razori

»Beri mi trešnje Milice
ali mi čuvaj grančice«.

Уз наведене мелодије, могу се изводити следеће вежбе:

Усправни раскорачни став, узручно: отклон улево са зибом, а затим удесно. Отклоне вршити из великог раскорака, тачно преко кука и без померања стопала.

Став у чучњу, опружене руке ослонити испред тела: испружити једну ногу иза, испружити другу ногу, привући испружене ноге скоком.

Усправни суножни став, руке опружене поред тела: три суножна поскока напред, а затим назад. Радити 2-3 серије.

Суножним поскоцима описивати троугао у једном и другом смеру.

Усправни став, обруч се држи испред груди опруженим рукама у висини рамена (као волан): у бржем ритму обруч се окреће три пута (као зиб) у једну, а затим у другу страну.

Седећи положај на тлу, руке ослоњене на подлактице иза тела, а ноге савијене у коленима налазе се у обручу: одићи и опружити ноге изнад обруча, спустити их са леве стране обруча, спустити ноге у обруч, спустити ноге са десне стране обруча.

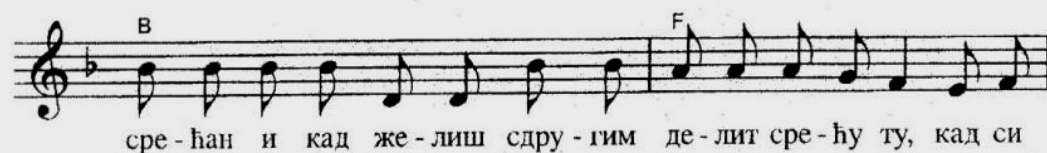

4. 3. Вежбе у 4/4 такту

Мелодија за децу у 4/4 такту има доста (као и у 2/4). Вежбе у овом такту састоје се из четири елемента (могу садржати и два, али се раде са зибом).

Неке од мелодија у 4/4 такту су:

Иде патка преко Саве

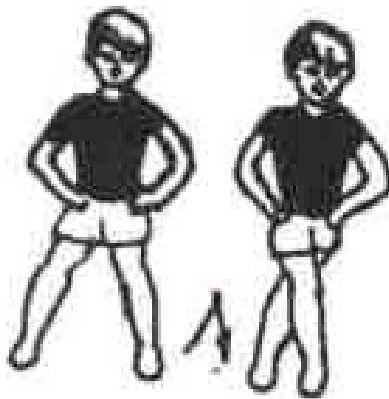

Ja po-se-jah lan : Ja po-se-jah lan
ka-ra-la me, ka-ra-la me I-va-no-va maj-ka maj-ka
lan, ka-ra-la me I-va-no-va maj-ka, maj-ka.

Уз наведене мелодије, могу се изводити следеће вежбе:

Усправни раскорачни став, узручно: отклон улево са зибом, а затим удесно. Отклоне вршити из великог раскорака, тачно преко кука и без померања стопала.

Усправни раскорачни став, руке ослоњене о кукове: суножни поскоци укрштено, раскорак.

Став раскорачни, узручити: покретати труп и руке лево-десно, а затим напред-назад, са зибом.

Ходање у такту музике.

Раскорачни став, опружене руке испред тела држе обруч у вертикалном положају: наизменично изводити засуке са зибом у једну и другу страну.

За ритмичке вежбе користи се велики број реквизита – лопте, палице, обручеви, мараме, коцке, кратки ластиш, траке и друго. Код вежбања у групи са заједничким реквизитом већи је степен усаглашености покрета, већа концентрација пажње, итд. (на пример, сви истовремено подижу и спуштају кружни ластиш).

Не треба инсистирати на правилности извођења покрета (корака, тела, руку), не оптерећивати их показивањем покрета, већ деци треба препустити да сама пронађу форму покрета, јер она веома добро осећају ритам и музику, па ће креирати и адекватан покрет, што васпитач као педагог увек жели да оствари.

ЗАКЉУЧАК

Анализирајући литературу која третира улогу музике, ритмичких игара и састава као средства физичког васпитања деце предшколског и млађег школског узраста, дошло се до следећих закључака:

Као једна од лепших грана уметности, музика ипак оставља нека неразјашњена питања што се тиче дечјих доживљаја. Да ли дете треба да поседује нешто више од слуха да би могло да ужива и доживљава музику на прави начин?

Значајан удео у ритмичким играма и саставима има појам музичка способност – музички таленат, музикалност. Ако којим случајем дете нема музичких способности, ту је васпитач и учитељ који мора дете полако да уводи и научи како максимално да искористи своје емоције и машту у музичком правцу.

Музиком у децји живот уносимо веселје, радост, опуштеност и одушевљење. Музика децу окупља, повезује их међусобно и са особом која им музику преноси. Дете се емоционално обогаћује и бива оплемењено. Зато је повезивање музике и физичког васпитања вишеструка добит за децу. Музика дете обогаћује, уводи у један потпуно нови свет игре, ритма, тонова, покрета и доприноси његовом комплетном и свестраном психофизичком развоју.

Литература

1. Vlagajaс, S. (1997): *Igra mi je hrana*. Београд: Асоцијација SPORT ZA SVE.
2. Богосављевић, М. (1997): *Покретне игре у децјем вртићу*. Нови Сад: Драгон.
3. Ђурковић, З. (1995): *Методика физичког васпитања деце предшколског узраста*. Шабац: Виша школа за образовање васпитача.
4. Каменов, Е. и сар. (1986): *Играмо се, откривамо, стварамо...* Нови Сад: Дневник.
5. Крагујевић, Г. (1987): *Методика физичког васпитања*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.
6. Malešević, N., Miljević, S. (1986): *Igre za djecu predškolskog uzrasta i pripremnih odjeljenja osnovne škole*. Сарајево: Завод за уџбенике и наставна средства, „Свјетлост”.
7. Милановић, Ј. (1985): *Настава физичког и здравственог васпитања од 1. до 4. разреда основне школе*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.
8. Милановић, Ј., Стаматовић, М. (2004): *Методика наставе физичког васпитања*. Ужице: Учитељски факултет.
9. Милановић, Ј., Стаматовић, М. (2006): *Теорија и методика физичког васпитања, за студенте учитељског факултета (смер за васпитаче)*. Ужице: Учитељски факултет.
10. Милановић, Ј., Стаматовић, М., Шекељић, Г. (2008): *Теорија и методика наставе физичког васпитања*. Ужице: Учитељски факултет.
11. Стаматовић, М. (2006): *Настава физичког васпитања у функцији развоја ученика*. Ужице: Учитељски факултет.
12. Џиновић Којић, Д. (2002). *Физичко васпитање предшколског детета*. Београд: СИА.
13. Џиновић Којић, Д. (2011). *Методика физичког васпитања предшколске деце*. Београд: Учитељски факултет.
14. Шекељић, Г., Стаматовић, М. (2014). *Теорија и методика физичког васпитања 2*. Ужице: Учитељски факултет.

Milovan Stamatović
Jovan Marković
Univerzity of Kragujevac
Pedagogical faculty in Uzice

THE ROLE OF MUSIC IN PHYSICAL ASSESSMENT DEC
PRESCHOOL AND MULTI SCHOOL LEADERSHIP

Summary: In this car, you will learn about different moments of music, rhythmic gameplay and music you are standing in your firm in the middle school of the pre-school and the younger school age, as a medium of your child the price for the entire costume and the time from this oblacta. This is also an illusion of an open marriage.

Key words: your child, the music, the pre-school, the younger schoolboy.

Рад је примљен 18. 01. 2018. године, а рецензиран 12. 04. 2018. године.